

10. Kościół – pałac – park (1 km)

Wpisany przez Adam Szumowski

środa, 08 czerwca 2011 10:03 - Poprawiony czwartek, 16 czerwca 2011 14:40

1. Kościół ewangelicki.

W 1832 roku król pruski Fryderyk Wilhelm III zakupił pałac i dobra myślakowickie. Jedną z pierwszych budowli króla miał być kościół, a przy nim dom parafialny, szkoła i dom dla nauczyciela. Do tej pory w Myślakowicach nie było kościoła. Wierni wyznania katolickiego i ewangelickiego uczęszczali do Łomnicy lub Miłkowa.

W imieniu króla wszystkie prace przy budowie kościoła nadzorował minister von Rother. Projekt opracował królewski architekt Karol Shinkel. Kościół został usytuowany w pobliżu pałacu w pięknym parku. Kamień węgielny położono 12 września 1836 roku, w obecności brata króla księcia Wilhelma z Karpnik. Prace budowlane postępowały szybko i 3 sierpnia 1838 roku miało się odbyć uroczyste poświęcenie kościoła.

Niestety 8 czerwca 1838 roku rano nastąpiła katastrofa – zawaliła się wieża kościelna grzebiąc 10 robotników. Na polecenie króla wszczęto dochodzenie w wyniku którego budowniczy G. Fray z Kowar i mistrz murarski K. Christman z Jeleniej Góry orzeczeniem sądu zostali pozbawieni prawa wykonywania zawodu.

Król nakazał rozebrać całą budowlę i przystąpić do nowej, ale opartej na solidnych założeniach budowlanych. Powstał więc nowy kościół, tym razem większy, gdyż przybyło wiernych (wygnańcy z Tyrolu). Budowę powierzono Hamannowi z Berlina. Kościół został poświęcony 8 grudnia 1840 roku w obecności ministra von Rothera. Niestety, już stary król nie doczekał tej wspaniałej uroczystości.

Jego syn król Fryderyk Wilhelm IV w 18 lat później tj. w 1858 roku zlecił przebudowanie płasko zakończonej wieży na styl gotycki. Została ona podwyższona do wysokości 50 m.

Najcenniejszym fragmentem tej klasycystycznej budowli są dwie marmurowe kolumny z Pompei, podtrzymujące przedsionek. Ofiarował je królowi Fryderykowi Wilhelmowi III król Neapolu. Organy wykonał w 1840 roku za 2000 talarów mistrz Buckow. Dzwony odlał ludwisarz Siefert z Jeleniej Góry. Stanowiły one dar królowej Elżbiety (Sisi) żony króla Fryderyka Wilhelma IV dla tutejszego kościoła.

W latach I wojny światowej dzwony zostały przekazane na cele wojskowe, a nowe zakupiono w

10. Kościół – pałac – park (1 km)

Wpisany przez Adam Szumowski

środa, 08 czerwca 2011 10:03 - Poprawiony czwartek, 16 czerwca 2011 14:40

1923 roku za pieniądze wiernych. Przed kościołem stał krzyż z płaskorzeźbą Fryderyka Wilhelma III, zaś po bokach znajdowały się dwie postacie chłopięce Ślązak i Tyrolczyk. Krzyż ufundował król Fryderyk Wilhelm IV, a wykonał go rzeźbiarz Rauch. Krzyż ustawiono przed kościołem 7 czerwca 1844 roku.

We wschodniej części świątyni znajduje się półkolista apsyda, we wnętrzu której ustawiony był mały, drewniany ołtarz główny, spalony w 1946 roku. Po prawej stronie prezbiterium była wysoka ambona, na którą wchodziło się krętymi schodami. Po lewej stronie na balkonie wydzielono specjalne miejsce dla monarchy i jego rodziny, do którego mogli oni wejść z lewego pomieszczenia obok ołtarza.

Obecny ołtarz oraz pięknie rzeźbiona ambona, którą przekazano do Legnicy, pochodzi z ewangelickiego kościoła z Miszkowic koło Lubawki. Decyzją starosty powiatowego z 18 września 1946 roku kościół protestancki wraz z plebanią został przekazany w zarząd i użytkowanie parafii w Łomnicy, jako kościół filialny. Dopiero dekretem erekcyjnym ks. bp. Bolesława Kominka z 15 lipca 1957 roku kościół myślakowicki został odłączony od parafii w Łomnicy i stał się samodzielną placówką duszpasterską. Pełna nazwa brzmi kościół parafialny pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Od tego czasu w parafii pracę duszpasterską prowadzili księża proboszczowie: Józef Kotulak, Stanisław Borowczyk, Józef Madeja, Adam Habrat, Władysław Lupa i Tadeusz Grabiak, obecnie Ks. Mieczysław Bętkowski. W ciągu istnienia 44 lat parafii katolickiej, dokonano wielu gruntownych remontów, tak we wnętrzu jak i na zewnątrz. Założono nagłośnienie, ogrzewanie, utwardzono obejścia, wykonano solidne ogrodzenie, pobudowano salki katechetyczne i wyremontowano plebanię. Wieś Myślakowice liczy ponad 4 tys. mieszkańców, ale do kościoła uczęszcza tylko ¼ ludności, choć niekiedy z okazji wielkich uroczystości, kościół pęka w szwach.

2. Pałac królewski.

Pałac w Myślakowicach w XIX wieku należał do pruskiej rodziny królewskiej Hohenzollernów. Był on rezydencją dwóch królów Fryderyka Wilhelma III i IV oraz dwóch cesarzy Wilhelma I i II. Po I wojnie światowej cesarz abdykował a pałac przeszedł w ręce prywatne. W czasie II wojny światowej w pałacu była siedziba S.A. oraz przechowywano tu zbiory i dokumentację Urzędu Konserwatorskiego z Berlina i Wrocławia.

Po zakończeniu wojny, od maja do października 1945 roku kwaterowało w nim dowództwo ochrony Armii Czerwonej ZSRR. Pałac uległ wtedy wielkiej dewastacji. Przez krótki czas mieściła się tam również siedziba Monopolu Rolniczego. Do 1950 roku pałac stał pusty i ulegał dalszemu niszczeniu. Wreszcie przejęły go władze lokalne i po wielkim remoncie i adaptacji w 1953 roku otwarto w nim szkołę podstawową, która istnieje do dnia dzisiejszego. Może właśnie dzięki temu, pałac myślakowicki nie podzielił takiego losu jak rezydencje w Łomnicy, Dąbrowicy, Wojanowie czy Bobrowie, które uległy daleko idącej dewastacji.

Pierwszy pałac – dwór w miejscu dzisiejszej budowli wzniesli Kalkreuthowie pod koniec XVIII wieku. Był to skromny budynek barokowy na rzucie podkowy, otwarty na południe. W 1818 roku marszałek polny hr. von Gneisenau zlecił jego przebudowę. Gruntownej przeróbki dokonano

10. Kościół – pałac – park (1 km)

Wpisany przez Adam Szumowski

środa, 08 czerwca 2011 10:03 - Poprawiony czwartek, 16 czerwca 2011 14:40

według projektu Józefa Raabe. W nowej pięknej postaci pałac przetrwał 20 lat.

W 1832 roku pałac kupił król pruski Fryderyk Wilhelm III z przeznaczeniem na letnią rezydencję.

W tym czasie przeróbek dokonano tylko we wnętrzu pałacu, dostosowując go do wymagań rodziny królewskiej. Prawdopodobnie też częściowo zmieniono umeblowanie.

W latach 1842 – 1844 następca tronu Fryderyk Wilhelm IV dokonał kolejnej tym razem daleko idącej przebudowy. Projekt wykonał Karol Schinkel. Pałac otrzymał neogotycki wystrój architektoniczny, a wyrazu dodała całości dobudowana 30 m wieża oraz sala jadalna – balowa z wznoszącymi się nad nią ozdobnymi kominami. Gruntownie zmieniono wnętrza.

Na dziedzińcu stała fontanna otoczona wysokim żywopłotem. Wejścia do pałacu strzegli dwaj halabardnicy na kamiennych cokółach z 1845 roku. Obecnie przed pałacem stoi odrestaurowany pomnik Johanna Fleidla przywódcy – wygnańców religijnych z austriackiego Tyrolu.

3. Park obok pałacu.

Mysłakowicki park znajduje się obok pałacu i kościoła i należy do zabytków. Zajmuje on powierzchnię ponad 13 ha, z czego 3,4 ha to staw z dwoma wyspami. Rośnie w nim setki drzew i krzewów pochodzenia rodzimego i obcego. Do najbardziej popularnych drzew i krzewów należą: dąb szypułkowy, lipa drobnolistna, klon pospolity, jawor, brzoza brodawkowata, buk pospolity, jesion wyniosły, świerk pospolity oraz leszczyna, głóg, czeremcha, kalina i trzmielina (bardzo rzadko spotykany krzew). Wiele z nich to prawdziwe pomniki przyrody.

Historia parku sięga 1833 roku, kiedy to król Fryderyk Wilhelm III wydał urzędowe zezwolenie na jego założenie. Plan sporządził Dyrektor Ogrodów Królewskich, nadzorowany przez słynnego twórcę parków Józefa Lene i architekta Karola Schinkla.

Krajobrazowy, rozległy park w stylu angielskim, organicznie związany był z charakterem i ukształtowaniem okolicznego terenu. Bezpośrednio przy pałacu założono dwa stawy, z których większy posiada wyspę. Nad jego brzegiem stała 6 m wysokości brama ze szczęk wieloryba. Zakupił je król Fryderyk Wilhelm IV za 45 talarów od pani Hermann z Wrocławia.

Na terenie parku utworzone były: polany widokowe, promenady oraz budowle Belweder, Herbaciarnia, młyn i Willa Liegnitz. Park był przepiękny, wspaniale utrzymany i ogrodzony. Za wejście na teren parku trzeba było płacić np. w 1911 roku – 4 fenigi. Wokół pałacu założone były dywany kwiatowe, fontanny, posadzono rzadkie rośliny, krzewy ozdobne i drzewka.

Pierwotny ogród ozdobny stał się wielkim ogrodem warzywnym, chronionym przed obcymi gęsto posadzonymi krzewami oraz zabudowaniami cieplarni i stajni.

Te wszystkie wspaniałości, dzisiaj możemy oglądać tylko na zachowanych grafikach, pocztówkach i zdjęciach, które dziwnym trafem przetrwały do czasów obecnych.